

23 LUTEGO 1847 r.
WTOREK.

№ 54.

GAZETA POLICYJNA.

Wychodzi codziennie, nie wyluczając świąt uroczystych i niedziel. — Prenumerata roczna, rubli sr. 3 kopiejek 60 (zlp. 24), kwartalna kopiejek sr. 90 (zlp. 6) a miesięczna kop. sr. 30 (zlp. 2). Życzący mieć odnozoną do domu dopłaca miesięcznie kop. sr. 5 (gr. 10). Egzemplarz pojedynczy kosztuje kop. sr. 2 1/2 (gr. 5).

Cześć Urzędowa.

— Z Petersburga 29 stycznia (10 lutego). —

NAJJAŚNIEJSZY PAN z powodu naznaczenia Jój Ces. Wys. Wielkiej Księżny KATARZYNY MICHAŁOWNY szefem Sierpuchowskiego pułku ułanów, Najwyżej rozkazać raczył: ażeby oficerowie tegoż pułku na kołnierzach i obszlągach koletów, nosili srebrne naszywki (petlice).

Liczący się po kawalerji, a zostający do szczególnych poruczeń przy wojennym generał-gubernatorze Kijowskim, Podolskim i Wołyńskim, major książę Lubomirski, za szczególne odznaczenie się w służbie, awansowanym został na podpułkownika, z pozostawieniem go przy dotychczasowych obowiązkach.

Rada administracyjna na posiedzeniu z d. 3 (15) grudnia roku zesz. postanowiła, że miasto Bobrowniki, jako stanowiące część dóbr Iwanowskie Sielo, które postanowieniem z dnia 29 maja (10 czerwca) 1846 roku od powiatu Łukowskiego odłączone, a do powiatu Lubelskiego tejże saméj gubernji Lubelskiej wcielone zostały, ma być dla połączenia z rzeczonymi dobrami, również od powiatu Łukowskiego odłączone, a do pow. Lubelskiego wcielone.

Magistrat miasta Warszawy. — Gdy JW. generał lejtnant senator Okunew naczelnie zarządzający służbą spisu i zaciągu do wojska w królestwie dostrzedz raczył, iż niektórzy spisowi w mieście Warszawie zamieszkali, niebyli objeci spisem wojskowym, magistrat w wykonaniu reskryptu tegoż JW. generał lejtnanta senatora Okunew z dnia 4 (16) lutego r. b.,

nr. 1228/695 ostrzega niniejszém pp. właścicieli domów lub ich rządzców, iż w razie wykrycia, że spisowy nie był zamieszczony na liście, jaką każdy właściciel lub rządzca podać jest w obowiązku delegacji spisu wojskowego, winny pociągnięty zostanie bezzwłocznie do kary naznaczonej za ukrywanie spisowych. — Warszawa d. 6 (18) lutego 1847 r. — Prezydent, rzeczywisty radzca stanu, *Graybner*. — Naczelnik kancelarji, *G. Jaholkowski*.

Bank Polski. — Ogłasza, iż w dniu 15 (27) b. m. i r. zaczynając od godziny 10ej z rana, odbędzie się w banku w obec komisji umorzenia długu krajowego, delegowanych z kom. rząd. przych. i skarbu, oraz domu handlowego S. A. Fraenkel, włożenie do koła numerów serji obligacji udziałowych z pożyczki 42-miljonowej; samo zaś losowanie serji nastąpi w dniu 17 lutego (1 marca) r. b. o godzinie 10ej z rana i w témże samém miejscu. — Warszawa d. 10 (22) lutego 1847 r. — Prezes, radzca tajny, *J. Tymowski*. — Naczelnik kancelarji, *Łubkowski*.

Biuro Warszawskiego Ober-Policmajstra. — PP. właściciele i rządzczy domów zwróć baczną uwagę na poniżej wymienione osoby, a mianowicie: Józefa Stefankiewicza (lat 29), rodem z wsi Witki gubernji Warszawskiej, a we wsi Plochocinie w tejże gubern. w obowiązkach pisarza prowentowego zostającego; ostatnio ze wsi Opoczy gub. Warszawskiej zbiegłego, wyrokiem sądu apelacyjnego król. Polskiego w ostatniej instancji zapadłym, na miesiąc 3 aresztu publicznego za skaleczenie skazanego; — Adama Idźkowicza (lat 21), ostatnio w Myskowcu, powiecie

Pułuskim zamieszkałego i ztamtąd zbiegłego, o liczne kradzieże obwinionego; — Adama Leszczyńskiego (lat 24) z Mackowej Rudy gminy Huta pow. Kalwaryjskiego pochodzącego, o kradzież obwinionego; — a jeżeliby która z nich w ich posesjach zamieszkanie obrała, najbliższą władzę policyjną zawiadomić o tém niezaniebają.

Wiadomości miejscowe.

Dnia wczorajszego przybyło do Warszawy koleją żelazną osób 239, wyjechało 120.

Jutro w czasie wieczoru muzycznego w resursie kupieckiej, wykonane będą następujące dzieła: — C z ę ś ć 1. — 1) Uwertura na orkiestrę z opery Templarjusz i Żydówka (Marsznera); 2) koncert na fortepiano (Litolffa); 3) arja na sopran z opery Roberto d'Evereux (Donizettego); 4) solo na skrzypce; 5) chór (rout-patroulle) (Tejchmana). — C z ę ś ć 2ga. — 6) Modlitwa z akompanjamentem fortepianu, waltorni, basetli i kontrabasu (Tejchmana); 7) adagio i rondo na oboi (Reissigera); 8) romans Donizettego (soprano); 9) duet na fortepian i skrzypce z Oberona, (Wolfa i Vienxtems).

Według najświeższych pomiarów, powierzchnia królestwa Polskiego obejmuje 2,320 miljeog. kwad., czyli 111,859 werst, albo 763,164 włók polskich. Największą powierzchnię ma gubernja Warszawska, bo liczy mil kwad. 673; najmniejszą Płocka bo mil kwad. 303. Dobra skarbowe zajmują 150,530 włók polskich; funduszowe i miejskie 35,455; prywatne 577,179. Gruntów ornych jest w ogóle 358,420 włók, łąk i pastwisk 69,282 włók, lasów 202,506 włók, a zabudowań, wód, dróg, etc. 132,956 włók.

Ludwik Czekiński dymisjonowany porucznik wojsk Cesarsko-rosyjskich, lat 29 wieku mający, w dniu 22 lutego b. r. przeniósł się do wieczności. Eksportacja zwłok jego odbędzie się w dniu 25 b. m. i r. o godzinie 3ej z południa, z kościoła OO. Reformatorów, na cmentarz Powązkowski, na którą stroskani rodzice zmarłego, zapraszają kolegów i znajomych.

Tomasz Topczewski obywatel, przeżywszy lat 47, w dniu 21 b. m. rozstał się z tym światem. Pozostała żona wraz z familją zaprasza krewnych i przyjaciół na eksportację zwłok jego, z kościoła KK. Franciszkanów na cmentarz Powązkowski, w dniu 24 b. m. i r., o godz. 3ej z południa odbyć się mającą.

Wczoraj w Teatrze Rozmaitości po *Pierwej mamie*, przywołana Jpani Hofman.

PRZYJECHALI DO WARSZAWY.

Apraksin Dymitr hr. z Wiednia nr. 570, Blum Maurycy ob. z Chynowskiej woli nr. 385, Biedrzycki Dominik ob. z Wojnowic nr. 476, Borkowski Teod. ob. z Garwolina nr. 500, Czapski Adolf hr. z Wilna nr. 613, Dembowski Ign. ob. z Rudy nr. 414, Drake Jan porucz. i Wład. prapor. z Prużan nr. 625, Frenkel Józ. ob. z Berlina nr. 602, Frejdenrejch Józef ob. z Koła nr. 570, Grabowski Antoni ob. z Mikulowic nr. 603, Grodecki Józef asesor z Czerska nr. 2260, Górská Barbara żona prezy. z Wilna nr. 613, Karsznicki Aug. ob. z Chorzewa nr. 570, Krzeczowski Józef ob. z Wisiek nr. 585, Kozarski Bolesław ob. z Wilamowna nr. 634, Linda Ign. ob. z Lutkowa nr. 493, Lemański Bened. sęd. pok. z Zagórz nr. 634, Luis Frede, kup. z Poznania nr. 634, Lasocki Leon ob. z Strzyżewa nr. 634, Lubińska Mar. hr. z Kolana nr. 570, Moszkowski Aug. ob. z Rybna nr. 613, Okołowicz Ign. ob. z Zabiczek nr. 476, Piramowicz Jan dok. z Siedliszcza nr. 573, Paprocki Teod. rzecz. rad. st. z Gżyc nr. 451, Reklewski Łuk. urząd. z Suchedniowa nr. 603, Rychter Bernard kup. z Wrocławia nr. 603, Rutkowski Ign. ob. z Dembley nr. 584, Szerszeński Andrzej ob. z Wiskitna nr. 584, Szpink Napol. ob. z Woli Jackowej nr. 584, Stadniński Łukasz ob. z Woli Grzymkowskiej nr. 476, Tiede Ign. ob. z Cybulic nr. 578, Ulatowski Stan. ob. z Kraśnicy nr. 584, Wegemman Ryszard ob. z Berlina nr. 556, Wagner Henr. ob. z Siedlec nr. 385, Wiśniewski Lud. ob. z Antoniewa nr. 2673, Zachert Wilhelm ob. z Zambrowa nr. 570, Zakrzewski Tadeusz ob. z Ciechomina nr. 585, Zambrzuski Jab ob. z Lubowidza nr. 584.

WYJECHALI Z WARSZAWY.

Apraksin Dymitr hr. z nru 570 do Petersburga, Bogdarski Gustaw ob. z nru 556 do Grudów, Boski Maksymilian ob. z nru 476 do Bożego, Dzwonkowski Marceji ob. z nru 476 do Radomia, Dowbór Józ. ob. z nru 625 do Garbowa, Gąsowski Julian ob. z nru 556 do Chotumia, Grabowski Włodzim. ob. z nru 463 do Zawad, Homicki Feliks b. radzca gub. z nru 476 do Kielc, Koszarski Stanisław ob. z nru 1824 do Buska, Kochanewski Lud. ob. z nru 476 do Sieradowic, Kutniewicz Borys podpułk. z nru 476 do Petersburga, Linda Teodor ob. z nru 585 do Działoszyna, Młocki Emiljan ob. z nru 493 do Chotłowików, Mieszkowski Kazim. ob. z nru 613 do Lutkowa, Ostrzykowski Edward i Okoń Edward ob.

z nru 584 do Płocka, Puśzet Konst. baron z nru 613 do Somianki, Picht Adolf kup. z nru 634 do Poznania, Rostworowski Stefan ob. z nru 570 do Kowalewsczyny, Radoliński Włodzim. ob. z nru 613 do Zborowa, Szarewicz Teodor ob. z nru 585 do Kaczorowy, Stepowski Tom. ob. z nru 625 do Jaworzyna, Trzeiński Fran. ob. z nru 476 do Klebicz, Tyszkiewicz Winc. hr. z nru 463 do Ostrołki, Turczynowicz Roman, art. baletu z nru 614 do Paryża, Zeromski Hen. ob. z nru 613 do Gawłowa, Zabiłko Lud. ob. z nru 476 do Przystania.

Rozmaitości.

SPELNIONE PRZYRZECZENIE.

(Ciąg dalszy).

Te słowa były dostatecznym wyjaśnieniem niechęci pani Mathieu; panowała bowiem wtedy głęboka w całej Francji nienawiść ku Anglikom, która po bitwie pod Waterloo jeszcze bardziej się wzmogła. Pani Mathieu podzielała to powszechne uczucie, i owszem rada była jeszcze ile możności je zaostrzyć. Rozgniewała ją więc, że Anglik mógł się córce jej podobać, i nigdy już więcej o tajemniczych odwiedzinach młodego nieznajomego nie wspominała.

Wszakże w tydzień wszedł znowu Anglik do sklepiku pani Mathieu. Tym razem było mężczyzna dojrzałego wieku, twarzy cokolwiek ponurej, z zarysem jakiegoś dobrodusznosci; przyszedł pieszo, i zapytał się natychmiast matki:

„Czy mam zaszczyt mówić z panią Mathieu?“

„Tak jest, mój panie.“

„Z wdową kapitana Mathieu z cesarskiej gwardji, który poległ pod Waterloo?“

„Tak jest, mój panie.“

„Jestem pułkownik Melvil“ — mówił gość dalej —

„Przybywam z Londynu, aby pomówić z panią, i przywieść do skutku sprawę, która dla nas obojga jest wielkiej wagi. — „Ta pamiątka“ — dodał, podając rękę pannie Mathieu — „jest zapewne córką walecznego kapitana z cesarskiej gwardji?“

Julja, w której powierzchowność nieznajomego jakiegoś trudne do wytłumaczenia zausanie wzbudzała, słysząc go z szacunkiem o swoim ojcu mówiącego, złożyła swą drobną rączkę w rękę pułkownika, który po chwili do niej przemówił:

„Teraz, moje dziecko, chciéj nas samych z matką zostawić; mam z nią mówić o rzeczach, które się cie-

bie tyeżą, o których ty jednakże dopiero później się dowiesz.“

Matka zaprowadziła pułkownika po ciemnych, wązkich schodach na pierwsze piętro. W ubogim pokoiku, do którego oboje weszli, widział pułkownik jedyną ozdobę — czystość. Nad kominkiem wisiał portret, w którym pułkownik natychmiast poległego pod Waterloo kapitana Mathieu poznał — poniżej, krzyż legji honorowej. Pani Mathieu zaprosiła pułkownika usiąść, i oczekiwała wytłumaczenia powodu jego odwiedzin. Pułkownik przez jakiś czas milczał, a potem, złożywszy rękę na piersiach, zawołał:

„Madame, vive l'empereur! niech żyje cesarz!“

„Ach, tak, niech żyje! oby go Bóg ochraniał!“ — odpowiedziała biedna wdowa ze łzami w oczach.

„Posłuchaj mnie pani!“ — mówił pułkownik dalej. — „Powiedziałem już pani, iż jestem pułkownikiem Melvil; mam bardzo piękny dom w Londynie, ładną majątność w Sussex, pięćdziesiąt tysięcy funtów szterlingów we wschodnio-indyjskiej kompanji, i przybywam umyślnie do Paryża, aby się z panią ożenić.“

Pani Mathieu, która tuż przy pułkowniku siedziała, naraz o krok w tył się cofnęła. Gość jej zawołał był wprawdzie „niech żyje cesarz!“ — z tém wszystkiem, był to Anglik. Pani Mathieu nic nie odrzekła.

„I jeszcze nie koniec na tém“ — ozwał się sir John Melvil dalej — „Mam téż syna, wcale przystojnego chłopca; był on przed tygodniem w sklepie pani; wysłałem go do Paryża, aby się z córką pani ożenił.“

Pani Mathieu, która to wszystko za niewczesny żart uważać mogła, mniemała widziéć przed sobą obłąkanego, ale że się pułkownik bardzo spokojnie zachowywał, przeto odpowiedziała mu, iż chociaż z żalem, przecież nie może tego podwójnego zaszczytu przyjąć.

„Byłem na to przygotowanym“ — rzekł pułkownik. „Lecz raz mię pani posłuchać, będę z nią o s. p. m. między jej mówił. Byłem pod Waterloo; uspokój się pani, nie chcę jej całej bitwy opisywać. Francuzi ustępowali już z pola. Stojąc na wzgórzu z moim pułkiem, ujrzałem jakich dwudziestu z młodej gwardji ściganych — i przez czterystu do pięciuset Prusaków, otoczonych. Przyspieszam do Francuzów, aby ich uwolnić. Owóz zbliżam się już ku Francuzom, i mam właśnie przejeść drogę ścigającym; gdy nagle strzał karabinowy, dowódcę francuzkiego, o ziemię powala. Był to kapitan Mathieu, małżonek pani. Kazałem go zanieść do jednego z naszych namiotów, i oddałem

